

TEMPORA MVSIS FAVSTA

EX

DIGNITATE PROTOSCHOLARCHALI

VNA CVM

CVRA RERVM ECCLESIASTICARVM SVPREMA

VIRO

PERMAGNIFICO GENEROSO MAXIMEQVE
STRENVO ET AMPLISSIMO DOMINO

DOMINO

CAROLO
CHRISTIANO
LANGIO

CIVITATIS REGIAE ELBING. PRAECONSVLI DIGNISSIMO,

P. T. PRAESIDI SENATVS GRAVISSIMO ET SACRORVM

HACTENVS CVRATORI SECVDARIO

SOLERTISSIMO

INTER PVBLICOS PRIVATOSQVE GRATVLANTIVM PLAVSYS

D. XI. AVG. A. O. R. MDCCLV.

COLLATA

DEVOTISSIME OMINATVR

ATHENAEI DRVSIACI

INTERPRES HV MILLIMVS

IOANNES LANGIVS

GYMN. RECT. P. P. ET BIBL.

ELBINGAE, TYPIS NOHRMANNI.

Volvitur, o cives, jamjam centesimus annus,
Ex quo, (quid prohibet meminisse perardua fata!)
Fortis, quem tellus septem porrecta trioni
Protulit, ad pacis bellique negotia natum,
Rex Gothus, intrepidus CAROLVS GVSTAVVS amoena
Littora Prussorum petiit terraque marique.
Vix etenim laeso versoque in bella cruenta
Suecorum genio, ferventes colligit iras
Flammeus & gravida succinctus casside Mayors.
Advolat arctoo fortissima turma tumultu,
Dira phalanx, prisco gens formidabilis aevo,
Et dum percipitur saevo stridore tubarum
Clangor: Suecus adest! hunc, quo non fortior ullus,
Collectum in terris Pomeranis victor ubique
Invehit in Scythiam DUX VITTENBERGIVS ipse.

Jam furor ille tonans venit trans aequora Balthae,
Et tulit arma Gothum CAROLVS per Prussica rura,
Omneque Sauromatum regnum, nec tempore longo
Pacis cessabant melliflua ferta profundae,
Signaque quassatas onerabant bellica terras.
Vt leo convexos rugiens exporrigit tinguēs
Et vultu trepido tumidas ardescit in iras,
Incursumque sui mordax vestigia figit:
Sic Gothicos ausus, clypeataque castra gigantum,

Hostilesque globos potuit contundere nostrum
Nemo, virtutem Sueonum confringere nemo.

Gens equidem Lechiae fortissima roborat artus,
Impatiens greditur, pharetrae leviore sagitta
Cincta, parat stridore dies noctesque sub armis
Proelia, sunt illi populi, sunt arma vigorque,
Sunt Proceres, est auxilium, Ducis atque Supremi
CZARNECKI virtus roburque: ast irrita cuncta.

Consilium vanum, vanum tentamen & omne.
Casso jam virtus conamine solvitur omnis
In terris patriis, & velox migrat ad arcton.

Caeditur aucta cohors, Lechiae selecta juvenus,
Sarmaticis sonipes dat terga fugacia turmis.

Dantur & insignes urbes, arcesque, locique,
Turrita metropolis, Varsovia, regia sedes

Suecorum Regi, CAROLO, dum Rex IOANNES
CASMIRVS, Sueonum cedens ultricibus armis,

Slesiacos refugus quaerit finesque domosque.
Hinc virtus noluit temere irritare potentem

Hostem Prussorum, & borealis signa leonis
Formidans, Gothico victori urbesque manusque

Legibus acceptis anno proh! tradit eodem.

O annum lugubrem! fortunae tempora dira!
Mores o rigidos, pugnae quos intulit ardor!

Cui nec grata salus, nec dulcis ridet imago
Terrarum, sed qui premit obsidionibus urbes,
Virtutem pellit, damnumque cupidine tangit

Et cives agitat dubios tenerasque Camoenas.

Quam contra Scythiae, Prussorum quamque penates
Ac urbis patriae nitidas aedesque laresque

Praefens & felix, in quo nos vivimus, annus
Splendidiore spei viridis comitatur honore,

Dum fartam nobis (utinamque diu augeat!) auget
AVGVSTVS pacem, terrae decus & bona quaevs.

Quantus enim splendor virtutis, quanta cupido?
Qui vigor in rebus, studium quod semper agendis?

Quae sibi promittit mercator commoda prudens?

Quae pietas, quis amor sinceræ religionis?

Laetantur cives, populi gratantur ovantque.

Hactenus ast Musæ testantur gaudia nulla.

Flent, lugent, nimio suffundunt corda dolore,

Singultuque pias proferunt tristesque querelas.

Nam RHODIVS, RHODIVS - - - Sed fallor. Certa medela.

Drusorum est Musis. Sunt gaudia. Vivit Apollo.

Hinc etiam exhilarat Parnassus fidere fausto

Et dum spes surgit stabilita salusque Lycei,

Barbiton intendunt ac implent limina dulci

Pierides cantu. Si causam quaeris, amice,

Dicam: PRAECONSVL, PRAESES SANCTIQUE SENATVS,

LANGIVS, (o gratum fidus, quo cuncta renident!)

LANGIVS, optatum Patriae columenque decusque,

Applaudente DEO terfaustos PROTOSCHOLARCHAE

Affumit fasces, suprema cumque sacrorum

Conjungit cura curam quoque posteritatis.

Sic meritis dignam, dignam, DOCTISSIME PRAESES,

Mercedem studiis PROCERES tribuisse putamus,

Qui TE, LANGIADEM, SUPREMVVM SACRA GERENTEM,

Et Musis PRIMVM esse suis voluere PATRONVM.

Salve hinc, MAECENAS, qui tanto es nomine dignus,

Blandis auspiciis salve novus, utque solebas,

Rebus ades nostris redivivo Numine felix!

Sic facer ex voto florebit TE Duce coetus:

Sic spes Pieridum justas, sic vota secunda

Implebis, Musisque recludes tempora fausta.

